

[Miljøministeren]

der været tale om mere alvorlige havarier, men på grund af effektive sikkerhedsforanstaltninger har man undgået sundhedsskadelige udslip.

Fejl på et a-kraftværk skal rapporteres til myndighederne, hvis væsentligste opgave er at overvåge, at de stillede sikkerhedstekniske krav til reaktoranlægget til enhver tid er opfyldt. Myndighederne kan i tilfælde af fejl pålægge anlægsindehaveren at træffe særlige sikkerhedsmæssige foranstaltninger, f.eks. at lukke værket ned, indtil fejlen er udbedret og anlægget atter er fundet i orden af myndighederne.

Det hidtil mest omfattende reaktorhavari forekom på a-kraftværket TMI i USA i 1979. Havariet medførte betydelige skader og radioaktiv forurening på det pågældende reaktoranlæg, og det er usikkert, om anlægget kommer i drift igen.

Der forekom imidlertid ikke radioaktive udslip, som har givet eller forventes at give anledning til påviselige sundhedsmæssige skader i befolkningen.

TMI-havariet gav anledning til stor opmærksomhed i hele den vestlige verden, ikke blot i kraftværkskredse og hos myndighederne, men også i offentligheden. Omfattende undersøgelser af havariet blev gennemført, og i en række lande blev der efter analyse af disse undersøgelser, bl.a. om den menneskelige faktors betydning, foretaget tekniske og administrative forbedringer på mange anlæg.

Som nævnt viser erfaringerne fra idriftværende a-kraftværker, at udslippene af radioaktive stoffer hidtil har været uden betydning for befolkningens sundhed. De viser også, at sikkerheden mod anlægsfejl, der kunne medføre sundhedsskadelige udslip, er stor. Muligheden for sådanne udslip kan naturligvis ikke fuldstændig afvises. Ved a-kraftværker som ved andre industrielle anlæg, der indeholder farlige stoffer, vil der altid være en risiko for omgivelserne på trods af alle trufne sikkerhedsforanstaltninger.

Muligheden for alvorlige reaktorhavari med store radioaktive udslip har gennem årene været genstand for stor opmærksomhed både i henseende til sandsynlighed og konsekvenser. Da sådanne havarier ikke er forekommet, må en samlet vurdering af risikoen ved a-kraftværker baseres på en kombination

af erfaringer og anvendelse af teoretiske metoder.

Den amerikanske atomenergikommission offentliggjorde i 1975 en rapport om sikkerheden ved anvendelse af a-kraftanlæg i USA (WASH-1400). Rapporten var det første forsøg på at beskrive risikoen ved a-kraftanlæg af amerikansk type ved anvendelse af teoretiske metoder. Hovedresultatet af undersøgelserne var en vurdering af sandsynlighederne for forskellige størrelser af radioaktive udslip og de mulige sundhedsmæssige følger heraf under amerikanske befolkningsforhold.

I dag må rapportens resultater betragtes som delvis forældede, dels fordi beregningsgrundlaget for risikovurdering er betydeligt forbedret, og dels fordi de reaktoranlæg, rapporten behandler, ikke er repræsentative for moderne anlæg. De anvendte metoder og principper i rapporten er imidlertid almindeligt accepteret, og risikoanalyser anvendes i stigende omfang. Det skal dog understreges, at sådanne analyser er behæftet med usikkerhed, og resultaterne kan ikke verificeres, da sandsynligheden for, at et teoretisk beregnet »værst tænkeligt« uheld forekommer, som nedenfor beskrevet er meget lille.

Miljøstyrelsen har blandt andet baseret sine konklusioner om risikoen ved a-kraftværker på undersøgelser, der er foretaget i England i forbindelse med udarbejdelsen af et kernekraftprojekt (Sizewell B) med et reaktoranlæg af amerikansk type, da forudsætningerne for en vurdering af risikoen ved et dansk a-kraftværk ikke har været til stede.

Set fra en dansk synsvinkel har det engelske projekt særlig interesse, fordi der her er tale om Englands planer om indførelse af samme reaktorteknologi, som anvendes i de øvrige vesteuropæiske lande. Hertil kommer, at befolkningsforholdene omkring pladsen Sizewell ikke er ulig forholdene omkring de danske pladser.

De undersøgelser, der er foretaget i forbindelse med risikovurdering af Sizewell B-projektet, er omfattende, og de bygger på de seneste driftserfaringer og forskningens nyeste resultater.

På dette grundlag finder miljøstyrelsen, at sandsynligheden for et reaktorhavari, der indebærer et alvorligt radioaktivt udslip, for nye kraftreaktoranlæg kan beregnes til at være mindre end 1 på 10 millioner pr. år. Miljøstyrelsens rapport indeholder andre tal,